

Az osztállyal mentünk a Teleki Tékába, és bár elsőre azt hittem, hogy ez csak egy unalmas könyvtár lesz, végül egész érdekes volt. A teremnek volt egy sajátos hangulata régi könyvek, csend, és az a fajta nyugalom, amit sehol máshol nem nagyon érzek. A könyvek régiak voltak, néhány közülük már több száz éves, és az idegenvezető mesélt is pár meglepő dolgot róluk. Nem lehetett mindent megnézni közelről, de így is jó volt belegondolni, mennyi tudás van ott elzárva. A teremőr néni kicsit szigorúan nézett ránk, de végül nem szólt ránk egyszer sem. Izgalmas program volt, emlékezni fogok rá sokáig.

Nem előadást néztünk, hanem a kulisszák mögé nézhettünk be, ami elsőre furcsának tűnt, de végül sokkal érdekesebb volt, mint vártam. Megmutatták, a díszletraktárt, meg azt is, hogyan működik a világítás meg a hangtechnika. Bemehettünk az öltözőkbe is, ahol minden tele volt jelmezekkel, parókákkal és régi plakátokkal. A legjobb rész az volt, amikor a színpadra is felléphettünk üres nézőtér előtt állni elég furcsa érzés, de valahol menő is volt. Meséltek arról is, hogy mennyi ember dolgozik egy előadás mögött, nem csak a színészek. Sokkal több minden történik a háttérben, mint amit a néző lát. Teljesen más szemmel nézek mostantól egy színházi előadásra.